

Pamplona den 20 juli 2020

Mina kära barn: må Jesus beskydda er!

Precis som i mässan den 26 juni, som sändes via websidan, fortsätter vi att be för de personer som lämnat oss på grund av den pandemi som fortsätter att breda ut sig i många länder. Låt oss även be, och om möjligt göra något, för dem som lider på ett personligt plan, inom familjen, på grund av sjukdom eller av ekonomiska svårigheter. Allt detta får oss att erfara vår sårbarhet som människor och att vi inte kan lita enbart på våra egna krafter. Dessa omständigheter har fått oss att överlämna oss mer åt Gud och åt dem vi har vid vår sida. Att veta att vi inte är ensamma är en stor tröst.

Med dessa få rader skulle jag vilja att vi betraktade en annan sårbarhet som påverkar oss alla på ett eller annat sätt. Jag menar vår personliga svaghet som vi ibland erfar parallellt med de ideal som den kristna tron och Verkets anda lägger fram för oss. Denna obalans mellan idealet och verkligheten i vårt eget liv bör inte få oss att tappa modet.

Det kan hjälpa oss att tänka på att Kristus inte kallade sina lärjungar eftersom de var bättre än andra. Han kände deras svagheter, precis som våra. Han kände det djupaste i deras hjärtan och deras bakgrund. Därför kunde han även räkna med allt det goda som var och en kunde göra. Jesus visste att de inte skulle sakna den helige Andes hjälp på vägen om de var beredda att börja på nytt varje dag. Mina barn, även om vi ibland känner oss små och svaga kan vi verkligen säga: «Dominus illuminatio mea et salus mea, quem timebo?» (Ps 27:1).

Med all min tillgivenhet välsignar jag er.

Er Fader

